Dosarul nr. 3-3172/2022

2-22191405-12-3-30122022

HOTĂRÂRE
În numele Legii

23 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Avocatul reclamantului Petru Balan
Reprezentantul pârâtului Claudia Lachi
Reprezentantul terțului Anton Sochircă

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cerere de chemare în judecată depusă de Flocea Ruslan către Parlamentul Republicii Moldova, terți Centrul Național Anticorupție și Pînzari Alexandru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea de a emite act administrativ individual favorabil și impunerea la acțiune, -

C o n s t a t ă:

La data de 30.12.2022, avocatul Petru Balan, acționând în apărarea drepturilor și intereselor reclamantului Ruslan Flocea a depus cerere de chemare în judecată către Parlamentul Republicii Moldova, terț Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea de a emite actul administrativ individual favorabil și impunerea la acțiune.

Circumstanțele de fapt menționate în cererea de chemare în judecată arată că Centrul Național Anticorupție este succesorul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și a Corupției și a fost creat ca urmare a reformării ultimului prin Legea cu privire la reformarea Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și a Corupției în vigoare din 1 octombrie 2012. Centrul Național Anticorupție este o structură independentă în activitatea sa, care se supune doar legii, prezintă rapoarte Parlamentului și Guvernului, iar directorul acestei instituții se numește și se destituie din funcție de către Parlament, în condițiile legii.

Reclamantul și-a început cariera în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției din anul 2002, fiind numit în funcție de inspector. În anii 2009 - 2012 reclamantul a ocupat funcțiile de șef al Aparatului directorului și șef al Direcției investigații speciale în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, iar din 2012 până în anul 2016 reclamantul a ocupat funcțiile de șef al Secției investigații speciale; șef al Direcției teritoriale Centru a Centrului Național Anticorupție.

La 8 iunie 2019, prin Hotărârea Parlamentului nr. 42 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Declarația privind condamnarea tentativei de uzurpare a puterii de stat în favoarea Partidului Democrat din Moldova și a lui Vladimir Plahotniuc de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova. Tot la 8 iunie 2019 prin Hotărârea Parlamentului nr. 43 din 08.06.2019, dl Bogdan Zumbreanu a fost revocat din funcția de director al Centrului Național Anticorupție.

La 29 iulie 2019, a avut loc concursul pentru funcția de director al Centrului Național Anticorupție. Nouă persoane au fost admise la concursul pentru funcția de director al Centrului Național Anticorupție. Parlamentul a constituit o comisie de concurs pentru selectarea directorului Centrului Național Anticorupție. Din această Comisie au făcut parte următorii deputați: Sergiu Litvinenco (Blocul ACUM), Vladimir Țurcan (PSRM), Sergiu Sîrbu (PDM), Vasile Bolea (PSRM), Novac Grigore (PSRM), Dinu Plîngău (Blocul ACUM), Vladimir Cebotari (PDM), Ion Groza (deputat independent), Dolința Alla (PSRM).

Conform punctajelor oferite de fiecare membru al comisiei, Ruslan Flocea a fost candidatul care a obținut cele mai multe puncte.

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 104 din 31.07.2019 "privind numirea în funcția de director al Centrului Național Anticorupție" dl Ruslan Flocea a fost numit în funcția de director al Centrului Național Anticorupție pentru un mandat de 5 ani. Numirea lui Ruslan Flocea a fost votată de 72 de deputați din Parlament.

În fiecare an la ședințele Colegiului Centrului Național Anticorupție se aprobau rapoartele de activitate pe anii precedenți. Astfel de Rapoarte au fost aprobate în anii 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 și 2021. Aceste rapoarte se expediau Parlamentului Republicii Moldova pentru a fi aduse la cunoștința conducerii Parlamentului și deputaților. Asemenea rapoarte au fost întocmite și în perioada mandatului reclamantului, ele fiind remise Parlamentului în anii 2019, 2020 și 2021. Aceste rapoarte au fost acceptate și nici un fel de obiecții privind activitatea reclamantului în funcția de director al Centrului nu au fost formulate.

Reclamantul a exercitat funcția respectivă până în anul 2021, când au avut loc alegeri parlamentare anticipate în rezultatul cărora partidul pro-prezidențial - Partidul Acțiune și Solidaritate a câștigat alegerile generale anticipate și a obținut majoritatea în noul Parlament.

Imediat cu preluarea puterii executive și majorității legislative, noua guvernare a declarat în mod public că își dorește și urmărește schimbarea tuturor conducătorilor autorităților executive centrale, precum și a conducătorilor autorităților autonome centrale, inclusiv și a conducerii Centrului Național Anticorupție.

La 11 august 2021 Partidul Acțiune și Solidaritate printr-un proiect de lege, înregistrat în Parlament, a propus abrogarea alineatului, potrivit căruia „candidatul la funcția de director este selectat pe bază de concurs, organizat de Comisia juridică, numiri și imunități a Parlamentului, cu atragerea în calitate de observatori a reprezentanților societății civile sau a reprezentanților mediului academic". Autorii inițiativei legislative au propus ca directorul Centrului Național Anticorupție să fie numit în funcție de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin 20 de deputați,

cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități. Această inițiativă legislativă a fost votată și a devenit Legea pentru modificarea articolului 8 din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 98 din 24.08.2021. Conform prevederilor Legii nr. 98 din 24.08.2021, articolul 8 din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție s-a modificat după cum urmează: alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Centrul este condus de un director. Directorul Centrului (denumit în continuare director) este numit în funcție de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități, pentru un mandat de 5 ani, fără posibilitatea numirii pentru un alt mandat." alineatele (3) și (6) se abrogă; alineatele (9) și (10) vor avea următorul cuprins: „(9) Revocarea din funcție a directorului se dispune de Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin unei treimi din numărul deputaților aleși, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități, în caz de: constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condițiile prezentei legi, a necorespunderii cu cerințele de numire în funcție; obținere a unui rezultat negativ la testarea integrității profesionale în condițiile prevăzute la art.14; constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condițiile prezentei legi, a unei activități nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional. (10) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul este asistat de 2 adjuncți, numiți în funcție de Parlament, la propunerea directorului, pe perioada mandatului directorului. Pentru a fi numit în funcție, candidatul trebuie să întrunească criteriile prevăzute la alin.(4). Activitatea directorului adjunct încetează în condițiile alin.(7), (8) și (9). Revocarea din funcție a directorului adjunct se dispune de Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, din inițiativa directorului, iar în cazul circumstanțelor prevăzute la alin.(9), la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv a Comisiei juridice, numiri și imunități."

Legea nr. 98 din 24.08.2021 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.211/225 din 07.09.2021 și la această data a intrat în vigoare.

Susține partea reclamantă faptul că o analiză simplă a declarațiilor autorilor Legii nr. 98 din 24.08.2021 vis-a-vis de necesitatea modificării Legii nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție în partea numirii și revocării din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție, denotă fără mari dificultăți că unicul scop al Legii nr. 98 din 24.08.2021 a fost doar crearea unui mecanism pentru revocarea reclamantului din funcție înainte de termen. Un astfel de scop nu este conform cerințelor statului de drept și reprezintă manifestarea presiunii politice asupra instituției Centrului Național Anticorupție în scopul asigurării controlului politicului asupra acestei instituții prin schimbarea reclamantului din funcție cu un alt director aservit politic.

Consideră astfel că Legea nr. 98 din 24.08.2021 este de fapt o lege *ad hominem* - lege îndreptată în privința unei singure persoane, abordare care a fost criticată anterior de Comisia de la Veneția prin referire la Opinia amicus curiae a Comisiei de la Veneția nr. 972 / 2019 despre amendamentele la Legea cu privire la Procuratură, § 4 și la constatările Curții Europene în cauza Baka v. Ungaria în care tribunalul european a constatat o încălcare a dreptăților fundamentale ale unui fost președinte a Curții Supreme din

Ungaria. La § 117 din hotărâre, Curtea Europeană a făcut trimitere la raționamentele Comisiei de la Veneția și a menționat că legile îndreptate împotriva unei anumite persoane sunt contrare preeminenței dreptului.

Se arată în cerere că cu mult înainte de modificarea legislației, astfel încât să fie posibilă revocarea reclamantului și înaintea inițierii controlului parlamentar al activității Centrului Național Anticorupție, mai mulți exponenți ai partidului de guvernământ au ieșit în public cu declarații din care rezulta clar că decizia de revocare a reclamantului din funcție era deja luată la nivel politic, doar că urma să fie pregătit mecanismul de revocare. Acest fapt demonstrează că revocarea reclamantului a fost abuzivă, ilegală și nu a avut nici o tangență directă cu vreo pretinsă activitate nesatisfăcătoare a Centrului Național Anticorupție.

Aceste argumente le consideră probate prin următoarele declarații publice:

Postul de televiziune: TVR Moldova, emisiunea "*Punctul pe azi*" din 24.08.2021 invitat Sergiu Litvinenco- Vicepreședintele Partidului Acțiune și Soiidaritate.

Sursa: https://www.youtube.com/watch ?v=VLl<VuQdkt44-minutul 23.16.

Postul de televiziune: TVR Moldova, emisiunea "*Punctul pe azi*" din 06.09.2021, invitată dna Olesea Stamate - Vicepreședintele Partidului Acțiune și Solidaritate și președintele Comisiei juridice, numiri și imunități.

Sursa: https://www.youtube.com/watch ?v=0QVi7Ykw RQ-minutul14.53, minutul 21.57, minutul 21.18.

Peste două zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 98 din 24.08.2021, la data de 09.09.2021 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 108 din 09.09.2021 "privind inițierea controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție".

În temeiul acestei hotărâri a Parlamentului s-a inițiat controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție de către Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia Juridică, numiri și imunități, care urma să efectueze controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție și să prezinte Parlamentului, în termen de 70 de zile, raportul cu privire la controlul parlamentar efectuat. Hotîrîrea a intrat în vigoare la data adoptării.

După ce Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 108 din 03.09.2021 a urmat un schimb de scrisori între Parlament și Centrul Național Anticorupție care a constat în solicitări de către deputații din Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică numiri și imunități și răspunsurile corespunzătoare de la Centrul Național Anticorupție.

Nici unul din membrii Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică și Comisiei juridică, numiri și imunități nu au vizitat Centrul Național Anticorupție și nu au întreprins careva acțiuni de control parlamentar la sediul Centrului.

Reclamantul a fost chemat să vină doar la două audieri organizate de Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică, numiri și imunități. Aceste audieri au fost petrecute la data de 05.11.2021 și 15.11.2021.

Prin Hotărârea nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016-septembrie 2021", Parlamentul a hotărât:

Art.1 - Se ia act de Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021.

Art. 2. - Se constată o activitate ineficientă și nesatisfăcătoare a Centrului Național Anticorupție în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional.

Art. 3. - Raportul de a evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016-septembrie 2021 se transmite Ministerului Justiției, Procuraturii Generale și Serviciului de Informații și Securitate pentru a fi luate măsurile necesare.

Art. 4. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

Invocă partea reclamantă faptul că Parlamentul nu a remis nici o copie a Raportului de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 în adresa Centrului Național Anticorupție și personal reclamantului pentru ca acesta să poată face comentarii sau dezacord cu textul, constatările, concluziile și recomandările din acest act administrativ cu efecte directe asupra carierei reclamantului.

La data de 18.11.2021 a fost convocată ședința Parlamentului la care urma să fie aprobat Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021. Reclamantul a fost invitat la această ședință, dar dat fiind faptul că nu i se comunicase copia acestui raport și în contextul în care era clar că deja s-a luat decizia la nivel politic privind revocarea acestuia din funcție, reclamantul nu s-a prezentat la ședința respectivă.

Prin Hotărârea nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție", în temeiul art.8 alin.(7) lit.j) și alin.(9) lit.c) din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și al Hotărârii Parlamentului nr.186/2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 – septembrie 2021, Parlamentul a hotărât:

Art. 1 - Domnul Ruslan FLOCEA se revocă din funcția de director al Centrului Național Anticorupție.

Art. 2 - Prezenta hotărâre poate fi contestată în instanța de judecată conform prevederilor Codului administrativ.

5 - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

Partea reclamantă consideră Hotărârea nr.186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021" și Hotărârea nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" ca fiind acte administrative individuale emise cu erori discreționare, precum și prin încălcarea principiului cercetării din oficiu.

În acest context se invocă faptul că autoritatea pârâtă urma să acționeze și în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și art. 92 din Codul administrativ, care prevăd că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care

face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele, care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

La caz, cercetarea stării de fapt a fost făcută neobiectiv, părtinitor și o motivație politică. Cercetarea s-a făcut doar formal, pentru a mima o pretinsă cercetare care să justifice adoptarea deciziei de revocare a reclamantului din funcție.

Se reclamă la caz încălcarea art. 22 alin. (1) Cod administrativ ce se referă la cercetarea din oficiu a stării de fapt. În acest sens se arată că încălcarea obligației de cercetare oficială, constituie un viciu de procedură, fapt ce afectează legalitatea actului administrativ individual.

Mai mult decât atât, concluziile din Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 vizează în marea lor parte o perioadă în care reclamantul nu a deținut funcția de director a Centrului Național Anticorupție și totuși, aceste concluzii au servit ilegal drept bază pentru revocarea acestuia.

Consideră autorul cererii Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021" și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" ca fiind ilegale, inclusiv din următoarele motive.

Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 – septembrie 2021" și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" sînt acte administrative individuale defavorabile, fapt recunoscut chiar de Parlament - în textul acestora, fiind indicată calea de atac-potrivit Codului administrativ.

Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016-septembrie 2021" și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" ca acte defavorabile nu sânt motivate, prin aceasta aceste acte administrative contravin art.118 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ, norme ce se referă la motivarea actului administrativ.

Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, nu a fost adus la cunoștință contrasemnătură dlui Flocea Ruslan până la ședința Parlamentului din 18.11.2021 în timp util astfel încît petiționarul să poată face observații, comentarii și să poată să combată concluziile din acest act, care a stat la baza emiterii Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021.

Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016-septembrie 2021" și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" sânt acte administrative individuale defavorabile distincte și nu sânt parte a unei singure proceduri administrative.

Altfel spus, în cazul Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021, procedura administrativă a început cu emiterea Hotărârii Parlamentului privind inițierea controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție nr. 108 din 09.09.2021 prin care s-a inițiat controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție de către Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică, numiri și imunități, procedură care a continuat cu audierile din Parlament la 18.11.2021 și s-a încheiat cu emiterea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021".

Un alt motiv al ilegalității hotărârilor Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 și nr.187/2021 din 18.11.2021 invocat la caz se referă la încălcarea principiului instituite la art. 30 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, mandatul reclamantului care era unul cert și pentru o durată de 5 ani a fost suprimat prin operare unor modificări legislative îndreptate special împotriva reclamantului. Mai mult, mandatul reclamantului a fost revocat prin aplicarea retroactivă a efectelor legii, fapt interzis atât de art. 73 alin. (3) și alin. (4) Legea cu privire la actele normative nr.100 din 22.12.2017 cât și de art. 30 alin. (1) din Codul administrativ.

Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021" este ilegală și din următoarele considerente.

Prin această hotărâre, Parlamentul a "constatat o activitate ineficientă și nesatisfăcătoare a Centrului Național Anticorupție în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional".

Cu toate acestea nici Hotărârea Parlamentului nr.108/2021 din 09.09.2021 privind inițierea controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție și nici art. 44^1 cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104-XV din 06.06.2002 care prevede controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție nu conține metodologia de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție, criteriile de evaluare, procedura de evaluare. Astfel, Legea nr. 1104-XV din 06.06.2002 doar prevede posibilitatea petrecerii controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție, dar nu conține nici o reglementare privind procedura petrecerii unui astfel de control. Procedura și criteriile de control nu au fost instituite nici în Hotărârea Parlamentului nr.108/2021 din 09.09.2021. În aceste condiții, luând în considerație condițiile exercitării dreptului discreționar al autorităților publice (art. 16 din Codul administrativ), reclamantul pretinde că activitatea de control parlamentar al activității Centrului Național Anticorupție, efectuată în afara unei proceduri și criterii clar stabilite

în lege, a fost arbitrară, referindu-se autorul cererii la Opinia Comisiei de la Veneția CDL- 1211 147 nr. 1058/2021 din 13 decembrie 2021 privind amendamentele din 24 august 2021 referitoare la Legea privind procuratura (evaluarea performanțelor Procurorului General) pct. pct. 64-69.

Criticile asupra Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" se extind și asupra acțiunii legii în timp, fiind invocată la caz aplicarea a cesteia contrar regulii de neretroactivitate stabilită în art. 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017 care prevede că: Actul normativ produce efecte doar cît este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blînde".

Astfel, art. 8 din Legea nr.1104/2002 "cu privire la Centrul Național Anticorupție a fost modificată prin Legea pentru modificarea articolului 8 din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție" nr. 98 din 24.08.2021 (în vigoare din 07.09.2021), fiind introdus un temei nou de revocare a directorului Centrului Național Anticorupție - c) constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condițiile prezentei legi, a unei activități nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional. Acest temei de revocare a dlui Flocea Ruslan din funcția de director a fost aplicat retroactiv pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, perioadă în care norma din art. 8 alin. (9) lit. c) din a Legea nr.1104/2002 nu exista.

Cu referire la aspectele de procedură ce vizează respectarea procedurii prealabile, se menționează că, dat fiind faptul că în Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021" și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2011 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" nu este indicată informația privind exercitarea căii de atac, reclamantul beneficia de dreptul de a le contesta în termen de 1 an de la data comunicării actului administrativ.

Asta deoarece, conform art. 124 din Codul administrativ, "Informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac".

Conform art. 165 alin. (2) din Codul administrativ "Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției".

Având la bază prevederile legale menționate, reclamantul a adresat cerere prealabilă la data de 17.11.2022, considerând că cererea prealabilă a fost depusă în termen.

La data de 22.12.2022 prin decizia DPA nr.F-4850 din 02.12.2022 autoritatea pârâtă a considerat că cererea prealabilă a fost depusă tardiv. Cu toate acestea, spre deosebire de actele administrative (Hotărârile Parlamentului nr. 186/2021 din 18.11.2021 și nr.187/2021 din 18.11.2021) în decizia DPA nr.F-4850 din 02.12.2022 autoritatea pârâtă

a explicat calea și modul de atac al acestei decizii emise în ordinea procedurii prealabile în modul prevăzut de art. 124 din Codul administrativ.

Aspectele referitoare la respectarea termenului depunerii acțiunii arată asupra respectării acestuia în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din codul administrativ.

În drept cererea de chemare în judecată se întemeiază pe prevederile art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 17, 20, 39 alin. (2), 189 alin. (1) din Codul administrativ și art. 7 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 158 din 22 iunie 1982 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa celui care angajează.

În ședința de judecată partea reclamantă a depus o cerere suplimentară prin care și-a concretizat pretențiile, invocând totodată noi argumente în susținerea noilor cerințe (f.d.72-73 vol. IV).

Noile argumente se rezumă la faptul că prin Hotărârea Parlamentului nr. 104 din 31.07.2019 "privind numirea în funcția de director al Centrului Național Anticorupție", dl Ruslan Flocea a fost numit în funcția de director al Centrului Național Anticorupție pentru un mandat de 5 ani.

În situația în care și-ar fi exercitat până la capăt mandatul de director al Centrului Național Anticorupție, dl Flocea Ruslan s-ar fi aflat în funcție până la data de 31.07.2024.

În contextul în care acțiunea în contencios administrativ nu a fost soluționată în fond până la expirarea mandatului, consideră partea reclamantă ca fiind justificată pretenția de încasare a prejudiciului sub formă de salariu pentru absența forțată de la muncă din data de 18.11.2021 până la data emiterii hotărârii judecătorești privind restabilirea în funcție și care urmează a fi concretizată.

Totodată, chiar și în situația expirării mandatului de director al Centrului Național Anticorupție, instanța de judecată odată cu anularea actului administrativ individual defavorabil urmează să admită și pretenția restabilire în funcția de director al Centrului Național Anticorupție deoarece reclamantul, a fost privat de posibilitatea de a-și duce la bun sfârșit mandatul și astfel a fost privat de dreptul ca această perioadă să fie inclusă integral în stagiul de muncă și stagiul militar care are incidență directă în calcularea și stabilirea pensiei reclamantului.

Se comunică instanței de judecată că potrivit art. 42^1 din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție coroborat cu prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1554/1993 și Hotărârii Guvernului "cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare" nr. 78 din 21.02.1994, reclamantul a fost privat de un stagiu de cotizare și vechime în muncă ce urma a fi inclusă în pensia de militar de 2 ani 8 luni și 13 zile.

Astfel, dispunerea de către instanță a restabilirii în funcție, chiar și în ipoteza în care reclamantul va fi restabilit din data revocării din funcție și apoi va fi imediat eliberat

deoarece a expirat mandatul de director, este importantă pentru determinarea și includerea ulterioară în stagiul de cotizare pentru calcularea pensiei reclamantului a perioadei de 2 ani 8 luni și 13 zile.

Solicită partea reclamantă Flocea Ruslan:

- anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 "privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016-septembrie 2021" ca fiind act administrativ ilegal;
- anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 "privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" ca fiind act administrativ ilegal;
- anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă emisă prin scrisoarea vicepreședintelui Parlamentului DPA nr. F-4850 din 02.12.2022 ca act administrativ ilegal și emis cu încălcarea competenței;
- restabilirea reclamantului în funcția de director al Centrului Național Anticorupție din 18.11.2021;
- încasarea prejudiciului sub forma salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada de la 18.11.2021 până la data de 31.07.2024;
- încasarea de la Parlament în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în sumă de 10 salarii medii lunare.

Prin referința sa, Centrul Național Anticorupție, atras în calitate de terț la prezentul proces, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Apreciază argumentele expuse în cererea de chemare în judecată ca fiind bazate pe criterii politice și propriile convingeri ale reclamantului, fiind lipsite în totalitate de suport juridic.

În opinia terțului, actele contestate nu se subscriu categoriei de acte administrative în sensul noțiunii atribuită de legislația națională art. 206 Cod administrativ cât și de Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii privind anularea Hotărârilor Parlamentului Republicii Moldova nr.186 și 187 din 18.11.2021, pe temeiul respectării procedurii prealabile, se menționează că adresarea în instanța de contencios administrativ, a fost precedată de adresarea reclamantului Flocea Ruslan cu cerere prealabilă din 17.11.2021 către organul emitent al actului administrativ individual defavorabil, prin care a solicitat pe cale extrajudiciară anularea Hotărârii nr.187 din 18.11.202021, restabilirea în funcția deținută, cu achitarea drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă. Prin decizia din 02.12.2022, adoptată în procedura prealabilă, cererea prealabilă a fost respinsă ca

depusă tardiv, reclamantul înregistrând cererea de chemare în judecată în cancelaria instanței la 30.12.2022.

Susține terțul că reclamantul și-a realizat dreptul său la acțiune în afara limitei termenului stabilit de lege în contextul în care Hotărârea Parlamentului nr.187 a fost adoptată la 18.11.2021 și a intrat în vigoare la data adoptării, în conținutul acestui act administrativ individual defavorabil, organul emitent, contrar prevederilor art. 124 Cod administrativ, nu a indicat informația cu privire la termenul/căilor de atac, respectiv intervin prevederile art. 209 alin. (2) Cod administrativ care prevede că: dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Invocă că reclamantul a înaintat acțiunea în contencios administrativ la 30.12.2022, cu 42 de zile după termenul prevăzut de norma legală.

Se menționează că după intrarea în vigoare a Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/19.07.2018, în vigoare 01.04.2019, controlul legalității hotărârilor Parlamentului cu caracter individual este de competența instanțelor de contencios administrativ (a se vedea DCC nr.126 din 28 noiembrie 2019).

Respectiv, actele administrative cu caracter individual, emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele legislative, ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale exponente ale unui interes public deosebit, fac obiect al controlului legalității la sesizarea subiecților care revendică apărarea unui drept propriu vătămat prin respectivul act administrativ individual defavorabil.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor autorităților publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească.

Se arată că la baza statului de drept, consacrat de art. l alin.(3) din Constituție, stă principiul legalității. Potrivit art. 21 din Codul administrativ, principiul legalității, obligă autoritățile publice și instanțele de judecată competente să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. Respectiv, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

Se punctează că reclamantul Flocea Ruslan, cu votul a 72 de deputați, a fost numit în funcția de director al Centrului Național Anticorupție prin Hotărârea Parlamentului nr. 104 din 31.07.2019.

La 18.11.2021, prin Hotărârea Parlamentului privind revocarea directorului Centrului Național Anticorupție nr. 187, în temeiul art. (7) lit. j) al Legii nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și Hotărârea parlamentului nr. 186/2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, reclamantul Ruslan Flocea a fost revocat din funcția de director al Centrului Național Anticorupție.

Susține în continuare că revocarea reclamantului din funcție a fost realizată de către organul competent - Parlamentul Republicii Moldova, în atribuțiile căruia revocarea directorului Centrului Național Anticorupție cu respectarea cadrului legal.

Scopul legitim: Pe lângă atribuțiile de bază ale Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului, în competența acestuia intră inter alia numirea și revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție.

Răspunzând argumentelor reclamantului privind încălcarea de către autoritatea publică pârâtă a dreptului reclamantului de a fi atras în procedura administrativă și de a fi audiat până la emiterea actului administrativ individual defavorabil, consideră că nu pot fi reținute ca temei de anulare a actului administrativ individual defavorabil de revocare a reclamantului din funcția de director al Centrului Național Anticorupție, deoarece este o încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual contestat, mai mult ca atât, reclamantul recunoaște direct că a fost invitat la ședința plenară din data revocării, însă din motive personale nu s-a prezentat.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actului contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate ca temeiuri suficiente pentru anularea actului contestat, acesta fiind emis de către un organ colegial competent, cu respectarea cvorumului necesar și cu respectarea normelor legale aplicabile speței și a limitelor dreptului discreționar al autorității publice pârâte.

Reprezentantul Parlamentului Republicii Moldova, Claudia Lachi a prezentat poziția părții pârâte prin referința depusă la data de 27.02.2023.

Astfel, poziția pârâtului este de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, întrucât procedura legală de revocare din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție a fost respectată de către Parlamentul Republicii Moldova și nu există temei pentru anularea Hotărârilor Parlamentului nr.186 și nr. 187 din 18.11.2021.

Referința depusă, aduce argumente și explicații cu privire la fiecare dintre susținerile invocate în cererea de chemare în judecată, răspunzând în mod distinct fiecărei pretinse încălcări invocate de reclamant.

Astfel, cu referire la răspunsul oferit pe marginea cererii prealabile a reclamantului se atrage atenția asupra faptului că sunt eronate afirmațiile reclamantului privind faptul neindicării în Hotărârile Parlamentului nr. 186 și nr. 187 a informației privind exercitarea căii de atac, așa cum prevede art. 124 din Codul administrativ. Or, în cuprinsul Hotărârii nr. 187/2021, la art. 2 este indicată expres modalitatea de contestare a acesteia, și anume: „art. 2. - Prezenta hotărâre poate fi contestată în instanța de contencios administrativ conform prevederilor Codului administrativ”. În așa mod, formula utilizată de emitentul

hotărârii reflectă în mod expres posibilitatea contestării acesteia, făcând trimitere la prevederile Codului administrativ, care stabilește reglementările aferente procedurii de contestare.

Cu referire la argumentarea reclamantului, precum că, Hotărârea Parlamentului nr.187 din 18.11.2021 este un act „adoptat în lipsa inițierii unei proceduri administrative, fără cercetarea, probarea și constatarea faptelor imputate, cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării actului administrativ" se menționează că adoptarea Hotărârilor nr.186 și nr. 187 din 18.11.2021 a fost efectuată in conformitate cu prevederile Constituției, Regulamentului Parlamentului in coroborare cu cele ale Codului Administrativ. Or, nu puteau fi omise specificul activității și competențelor autorității legislative care decurg din Constituție și Regulamentul Parlamentului.

Potrivit art.2 din Constituție, suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție. Parlamentul are un loc central, de funcționarea sa depinzând eficiența întregii activități statale și, implicit, social-economice (Hotărârea Curții Constituționale Nr.9 21.05.2013, pct.46, 49).

Potrivit art.64 din Constituție, structura, organizarea și funcționarea (Parlamentului se stabilesc prin regulament. În vederea realizării acestui scop, prin Legea nr.797/1996 Parlamentul a adoptat Regulamentul său, care conține propriile reguli de activitate. Parlamentul dispune de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce îi guvernează organizarea și funcționarea.

În acest context, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.5 din 28.09.2000: (...)numai Parlamentul este în măsură să decidă asupra modalităților, procedurilor și condițiilor în care procedează la luarea unor măsuri, potrivit principiului autonomiei regulamentare, în virtutea căruia el își stabilește modul de organizare și desfășurare a propriilor activități, evident, în condițiile normelor constituționale. (...)"

Susține partea pârâtă că adoptarea Hotărârilor Parlamentului nr.186 și nr. 187 din 18.11.2021 a avut loc în conformitate cu prevederile art. 74 a Constituției Republicii Moldova, Regulamentului Parlamentului în coroborare cu cele ale Codului Administrativ.

Directorul Centrului, a fost prezent personal la ședințele comune ale Comisiei parlamentare (Juridică numiri și imunități, Securitate, apărare și ordine publică) la examinarea rapoartelor prezentate de acesta pentru perioada supusă evaluării, a răspuns la întrebările acordate de către membrii Comisiilor citate, fiindu-i acordată posibilitatea de a prezenta poziția referitoare la fiecare problemă abordată în cadrul discuțiilor.

De asemenea, directorul Centrului a fost anunțat și despre următoarea etapă a procedurii, fiind invitat în plenul Parlamentului pe data de 18.11.2021 pentru a prezenta informații, a răspunde la întrebările formulate pe marginea Raportului de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021. Respectiv, la ședința plenară din data de 18.11.2021 directorul Centrului nu s-a prezentat (fapt confirmat prin extrasul din stenograma ședinței plenare a Parlamentului din data de 18.11.2021).

Corespunzător, în urma analizei Raportului de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, cu respectarea principiului transparenței

decizionale, de către Parlamentul Republicii Moldova au fost adoptate Hotărârile Parlamentului nr.186 și nr.187 din 18.11.2021.

Se atrage atenția asupra faptului că examinarea și prezentarea informațiilor aferente perioadei evaluate a activității Centrului, de comisiile parlamentare de profil (în fața Comisiei juridică, numiri și imunități și Securitate apărare și ordine publică) a fost etapa inițială și premisa emiterii hotărârilor nr.186 și nr.187 la care a fost prezent directorul Centrului și asupra cărora acesta s-a expus, mai mult, i s-a adus la cunoștință concluziile comisiilor și i s-a acordat posibilitatea de a se expune asupra fiecărei probleme identificate, astfel, este lipsit de temei argumentul reclamantului precum că aceasta nu a fost informat despre inițierea procedurii de emitere Hotărârilor nr.186 și nr.187 din 18.11.2021 și nu i-a fost acordată posibilitatea de a fi audiat pe marginea acestora. Or, prezența reclamantului în cadrul audierilor este probată prin invitațiile de participare la audieri dar și procesele verbale de desfășurare a ședințelor.

În privința alegațiilor reclamantului potrivit cărora Hotărârile Parlamentului nr. 186 și nr. 187 din 18.11.21 nu sunt motivate, se evocă că momentele respective sunt lipsite de suport factologic și juridic, deoarece în cuprinsul acestora sunt indicate atât temeiurile de drept care servesc baza adoptării, cât și circumstanțele de fapt care au condiționat adoptarea lor.

În privința argumentelor reclamantului precum că acestuia nu i s-a adus la cunoștință Raportul de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 până la data revocării acestuia din funcție 18.11.21), se remarcă că acestea nu pot fi reținute, deoarece însuși Dl Ruslan Flocea prin scrisoare nr. 17/7694 din 18.11.21 s-a expus asupra raportului vizat (scrisoarea se anexează). Respectiv, în aceste condiții, rezultă că dlui Flocea Ruslan i-a fost prezentat raportul vizat, acesta având posibilitatea să se expună asupra conținutului/concluziilor formulate până la ședința plenară a Parlamentului.

Se menționează în referința Parlamentului că constatarea întrunirii temeiului pentru revocarea conducerii Centrului Național Anticorupție este competența exclusivă a Parlamentului. Parlamentul Republicii Moldova este unica autoritate în drept să stabilească existența temeiurilor prevăzute la art.8 alin.(9) al Legii nr.1104/2002, iar temeinicia unei asemenea concluzii nu poate fi pusă la dubii. Or, potrivit art. 60 din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului.

Corespunzător, Parlamentul, în urma analizei informației prezentate de Centru, precum și, documentării suplimentare a situației din domeniul prevenirii și combaterii corupției din Republica Moldova, a stabilit faptul exercitării neadecvate a atribuțiilor directorului Centrului și activitate ineficientă în domeniile vizate ca urmare a acțiunilor acestuia.

Respectiv, unul din actele juridice, care a concluzionat faptul exercitării inadecvate a atribuțiilor directorului Centrului, precum și activitatea eficientă și nesatisfăcătoare a acestuia, este însuși Raportul de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016- septembrie 2021.

De asemenea, aceleași concluzii sunt reflectate în Hotărârea Parlamentului nr.186 din 18.11.2021, care a fost adoptată drept urmare a constatărilor Raportului de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021.

Totodată, se reține practica Curții Constituționale anterioară pe care partea pârâtă o consideră relevantă cazului dat: Curtea a menționat că nu se poate expune asupra oportunității și temeiniciei emiterii hotărârilor similare contestate: „actele emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern referitoare la persoanele oficiale exponente ale unui interes public deosebit, alese sau numite pentru durata mandatului atribuit, pot face obiect al controlului constituționalității doar sub aspectul formei și procedurii de adoptare (HCC nr.10 din 16 aprilie 2010). Prin urmare, Curtea verifică doar dacă persoana este eliberată din funcție în temeiul prevederilor legale și dacă la adoptarea actului de eliberare s-a întrunit numărul necesar de voturi. Curtea nu verifică motivele de fapt invocate, care au cauzat eliberarea din funcție a demnitarului pentru un anumit temei legal, or, această competență aparține organului abilitat cu dreptul de numire și destituire.” (Decizia nr.40 din 08.07.2016, pct.23).

Aceeași idee este enunțată în Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani nr.3-578/2020 din 07 septembrie 2021 emisă pe un caz similar, potrivit căreia instanța a stabilit că: "În partea ce ține de argumentele reținute de către deputați referitoare la necorespunderea reclamantului cu cerințele de numire în funcție (lipsa reputației ireproșabile), precum și a temeiurilor în baza cărora deputații au ajuns la concluzia de revocare a reclamantului din funcție, instanța de judecată reține acestea comportă caracter de oportunitate, instanța de judecată nefiind competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ (art.225 alin.(1) Cod administrativ). Or, viziunile și/sau aprecierile fiecărui deputat în baza cărora acesta a votat împotriva menținerii mandatului reclamantului, sunt chestiuni subiective, în limita cărora fiecare din cei 61 de deputați și-au exercitat votul. De ce fiecare din cei 61 de deputați au votat pentru revocarea reclamantului din funcție, depășește limitele de verificare în materie de contencios administrativ și se circumscrie sferei calității prestației de deputat, realizată de către aceștia în exercitarea mandatului său de deputat, care intră deja în sfera de încredere pe care o au cetățenii în deputății pe care le-au ales."

Art.225 alin.(1) Cod administrativ indică: "Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. "

Corespunzător, la caz, argumentele reclamantului privind pretinsa lipsă a temeiniciei emiterii hotărârilor contestate, inexistența unor acte doveditoare privind ineficiența activității Centrului, lipsa detalierii în concret a actelor ilegale și a atribuțiilor exercitate neadecvat care au produs ineficiența combaterii corupției în Republica Moldova nu pot fi luate in considerație, or, instanța de contencios urmează să se conducă de același principiu enunțat de Curtea Constituțională și să examineze pretențiile înaintate de reclamant doar sub aspectul respectării formei și procedurii de adoptare, expunerea asupra temeiniciei concluziilor Parlamentului ar semnifica substituirea instanței în locul celor 101 deputați, fapt inadmisibil conform principiului separației puterilor în stat (art.6 al Constituției).

Susține în continuare pârâtul în referința depusă că, este lipsit de relevanță pentru prezentul caz și argumentul privind faptul că interior adoptării Hotărârii nr.187 deputății au votat proiectul de lege de modificarea a unor acte normative, inclusiv, modificarea art.8 din Legea nr.1104/2002 iar "necesitatea adoptării prezentului proiect de lege rezidă din percepția societății că concursurile pentru selectarea candidaților la funcții de conducere a unor autorități de către Parlament sau de Guvern nu în toate cazurile se soldează cu activitatea eficientă a acestor autorități în realizarea interesului public".

Se menționează că, modificarea legislației este activitatea exclusivă și de bază a legiuitorului, activitate practicată în mod constant de către acesta în scopul oferirii clarității și previzibilității necesare legii, conform art.23 și art.60 ale Constituției. Iar, faptul modificării Legii nr.1104/2002 nu semnifică nicidecum că legislația nu prevedea la data de 18.11.2021 mecanismul de revocare din funcție a membrilor Consiliului de administrație a Comisiei Naționale.

Se atrage atenția asupra faptului că Parlamentul Republicii Moldova a revocat din funcție directorul Centrului Național Anticorupție conform procedurii indicate la ziua de 18.11.2021, ghidându-se de următoarele prevederi legale:

Potrivit art.66 lit. a) și j) din Constituție, Parlamentul are următoarele atribuții de bază: adoptă legi, hotărâri și moțiuni; alege și numește persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 92 din Regulamentul Parlamentului (adoptat prin Legea nr.797/1996) indică procedura specifică de alegere, numire sau de propunere pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat: hotărârile cu privire la degere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat care, potrivit Constituției și altor legi, se fac de către Parlament, se adoptă în condițiile art.74 alin.(2) din Constituție. În același mod se adoptă și hotărârile Parlamentului cu privire la destituirea (revocarea) persoanelor oficiale vizate, cu excepțiile stabilite de legislație. Chestiunea cu privire la alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat se supun dezbaterii Parlamentului după prezentarea raportului Comisiei juridice, pentru numiri și imunități. În procesul întocmirii raportului comisia va examina candidaturile pentru alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat, având dreptul (nu și obligația) de a chema spre audiere persoanele în cauză.

Potrivit art.74 alin.(2) din Constituție (la care face referire art.92 din Regulamentul Parlamentului), legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Conform art.127 din Regulamentul Parlamentului, anual, în luna aprilie, Guvernul, în ședința în plen a Parlamentului, prezintă raportul anual al activității sale.

Potrivit art.128 din Regulamentul Parlamentului indică modalitatea de prezentare și examinarea a rapoartelor anuale ale autorităților publice: alte autorități obligate să prezinte rapoarte anuale în plenul Parlamentului le vor prezenta în termenele prevăzute de legislația în vigoare. Biroul permanent va include în proiectul ordinii de zi audierea rapoartelor respective în cel mult 30 de zile de la data prezentării. Pe marginea rapoartelor prezentate, Parlamentul poate decide adoptarea unei hotărâri.

Potrivit art.5 lit. 1) al Legii nr.1104/2002, Centrul este obligat să prezinte Parlamentului, în ședință plenară, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului, până la data de 31 martie, un raport anual privind activitatea Centrului. Raportul anual se publică pe pagina web oficială a Centrului cu o lună înainte de a fi prezentat Parlamentului și Guvernului. În caz de necesitate, Parlamentul și Guvernul pot cere prezentarea unor rapoarte suplimentare privind activitatea Centrului.

Potrivit art.4 al Legii nr.1104/2002, în atribuțiile Centrului intră: prevenirea, depistarea, cercetarea și curmarea contravențiilor și infracțiunilor de corupție și a celor conexe corupției, precum și a faptelor de comportament corupțional; d) efectuarea expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte normative ale Guvernului, precum și a altor inițiative legislative prezentate în Parlament, în vederea corespunderii lor cu politica statului de prevenire și combatere a corupției; e) efectuarea evaluării integrității instituționale în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, monitorizarea implementării planurilor de integritate și aprecierea progreselor realizate; f) efectuarea analizei operaționale și strategice a actelor de corupție, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional, a informației privind studiile analitice ale fenomenului corupției; g) recuperarea bunurilor infracționle. Atribuțiile Centrului sânt exhaustive și nu pot fi modificate sau completate decât prin lege.

Potrivit art.8 al Legii nr.1104/2002, Centrul este condus de un director. Directorul Centrului este numit în funcție de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv al CJNI, pentru un mandat de 5 ani, fără posibilitatea numirii pentru un alt mandat. Funcția de director este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată, cu excepția activităților științifice, didactice și de creație.

Potrivit art.10 al Legii nr.1104/2002, conducerea colegială a Centrului este exercitată de către Colegiul Centrului. Din componența Colegiului Centrului fac parte: directorul, adjuncții lui, șefii subdiviziunilor Centrului (cu statut de direcție generală), procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție sau adjunctul acestuia, conform competențelor, președintele Comisiei Naționale de Integritate, un reprezentant al comisiei parlamentare de profil care este și reprezentant al fracțiunii de opoziție, un reprezentant desemnat de Guvern, un reprezentant al sindicatului Centrului, un reprezentant al societății civile selectat prin concurs public de către comisia parlamentară de profil, un reprezentant al Consiliului Civil. Colegiul Centrului se întrunește trimestrial în ședințe ordinare sau, după caz, în ședințe extraordinare, care pot fi convocate la propunerea membrilor săi.

Atribuțiile Colegiului Centrului sânt: a) aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului Centrului, avizat de Comisia juridică, numiri și imunități și de comisia de profil; b) aprobarea politicilor de dezvoltare strategică a Centrului; c) aprobarea indicatorilor de performanță în activitatea Centrului; d) aprobarea planurilor de activitate și aprecierea periodică a rezultatelor activității Centrului; e) emiterea avizului asupra raportului de activitate a Centrului, care se anexează la raport.

Potrivit art.8 alin. (7) lit. j) alin. (9) al Legii nr.1104/2002, mandatul directorului încetează în caz de revocare. Revocarea din funcție a directorului ca urmare a necorespunderii cu cerințele de numire funcție sau a obținerii unui rezultat negativ la testarea integrității profesionale în condițiile prevăzute la art.14 se adoptă de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la inițiativa a cel puțin 20 de deputați**.**

Potrivit art.23 alin.(3) al Legii nr.199/2010, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție. Temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

Corespunzător, directorul Centrului este persoană cu funcție de demnitate publică ca urmare a numirii acestora de către Parlament. Totodată, Centrul este o autoritate responsabilă față de Parlament, răspunderea respectivă manifestându-se, în concret, prin prezentarea în fața Parlamentului a Raportului anual de activitate și posibilitatea Parlamentului de a emite hotărâri a cărui obiect va varia în dependență de concluziile apărute ca urmare a audierii raportului în cauză. Mai mult, Parlamentul are dreptul exclusiv de a concluziona, în baza informației prezentate, asupra activității Centrului și a stabili existența temeiurilor de revocare a acestora, precum și, a dispune revocarea directorului Centrului respectiv.

În cazul de față s-a depistat activitate ineficientă și nesatisfăcătoare a Centrului în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional, respectiv Parlamentul a pierdut încrederea acordată la numirea directorului Centrului funcția deținută.

Cu referire la pretinsa lipsă de motivare a hotărârilor Parlamentului contestate, în referința depusă pârâtul a arătat că acestea au fost adoptate în conformitate cu prevederile Constituției, ale Regulamentului Parlamentului și ale Codului administrativ, iar motivarea acestora rezultă atât din cuprinsul actelor contestate, cât și din Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție.

Motivarea desfășurată a hotărârii emise este prezentată atât în Raportul de evaluare a Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, cât și în avizul Comisiei juridice, numiri și imunități privind proiectul de hotărâre privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție. Astfel, argumentul reclamantului privind lipsa de motivare a Hotărârii nr.187 din 18.11.2021 este lipsită de fundament probatoriu.

Mai mult decât atât, se amintește că în Raportul de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 sunt redate actele (anexate la dosarul administrativ) în baza cărora au fost formulate concluziile la care au ajuns membrii Comisiei juridică, numiri și imunități și Securitate națională, apărare și ordine publică.

Se menționează că, dacă s-ar face abstracție de la caracterul neîntemeiat al argumentelor reclamantului, în eventualitatea confirmării a careva din acestea, respectivele încălcări nu sunt în stare să stea la baza unei hotărâri judecătorești de anulare a Hotărârilor nr.186 și nr. 187 din 18.11.2021 conform practicii Curții Constituționale

(Decizia 40 din 08.07.2016, pct.31): "Curtea constată că propunerea de revocare din funcție a președintelui Consiliului de administrație al CNPF a fost prezentată de Președintele Parlamentului și a fost votată cu numărul de voturi necesar adoptării hotărârilor. În aceste circumstanțe, deși lipsa rapoartelor comisiilor parlamentare de profil reprezintă o omisiune și o neregularitate a procedurilor parlamentare, Curtea ține că acest fapt nu este în măsură să afecteze votul exprimat în Plenul Parlamentului."

În același context se face referire la prevederile art.56 din Constituție care prevede că: „(...) Cetățenii cărora le sânt încredințate funcții publice (...) răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin (...).” Astfel, responsabilitatea reprezintă o valoare consacrată de Constituție. Se menționează, cu titlu de principiu, că orice funcție de conducere a unei instituții publice trebuie să se bazeze pe încrederea cetățenilor și a reprezentanților acestora. Într-o democrație veritabilă, normalitatea constă în demisia imediată a persoanelor care și-au pierdut încrederea publică, fără a se ajunge la demitere.

În vedere susținerii poziției menționate, pârâtul s-a referit la practici internaționale, referitoare la percepția reputației de înalți funcționari de stat din alte țări. Prin referire la exemplul Franței și anume a practicii speciale pentru aceste cazuri, supranumită Bérégovoy-Balladur, potrivit căreia acuzarea unui ministru sau chiar a unui Prim-ministru de săvârșirea unor fapte reprobabile, chiar și în lipsa unor documente judiciare, conduce la demisia sau înlăturarea imediată a acestuia din funcție (au fost atestate 11 astfel de cazuri pe parcursul celei de-a 5-a Republici). Urmând aceeași logică, în Germania, Președintele țării a demisionat pentru accesarea unui credit în condiții preferențiale, iar Ministrul Educației și Ministrul Apărării - pentru suspiciuni de plagiat. În mod similar, Președintele Ungariei a demisionat în urma unor unor acuzații de plagiat.

Cu valoare de principiu, se menționează că statul de drept nu este o ficțiune care are doar natură declarativă. Funcționarea statului de drept trebuie să se manifeste prin acțiuni practice. Anume întru respectarea principiului constituțional al statului de drept și în considerarea interesului general al cetățenilor s-a impus luarea de către Parlamentul Republicii Moldova a măsurilor necesare pentru asigurarea aplicării rapide a suspendării sau revocării demnitarilor de rang înalt care fac obiectul unor dubii rezonabile privind activitatea lor. Fapt care respectiv a avut și loc. (A se vedea inclusiv HCC nr.4 din 22.04.2013).

Luând în considerație că Centrul Național Anticorupție este un organ specializat în prevenirea și combaterea corupției, a actelor conexe corupției și faptelor de comportament corupțional, iar, odată ce Parlamentul a constatat activitatea neconformă a acestei autorități care a degradat situația din domeniile vizate, în mod evident a survenit revocarea din funcție a directorului respectivei autorități, or interesul public (prevenirea și abaterea corupției) în acest caz este mai presus de orice formalitate.

Potrivit art.54 alin.(2) al Constituției, exercițiul drepturilor și libertăților poate fi supus restrângerilor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane,

împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Conform art.29 alin.(2) al Codului administrativ, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

Conform art.30 alin. (2) al Codului administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde acțiuni care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situațiile în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Astfel, pentru ca măsura întreprinsă de autoritatea publică să fie proporțională ea urmează să întrunească cumulativ cele 3 condiții. În acest sens, emiterea hotărârii contestate a avut loc în temeiul prevederilor legii (art.66 lit. a), j) din Constituția Republicii Moldova, art.128 din Regulamentul Parlamentului adoptat prin Legea nr.797/1996, art.12 din Legea 100/2017, art.1 alin.(1), art.2 alin.(2), art.15 alin.(i) lit.a) și alin.(2) ale Legii nr.192/1998), fiind potrivită, rezonabilă și necesară scopului urmărit: promovarea intereselor bunăstării economice a țării, ordinii publice, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane. Scopul identificat supra este un factor de un interes public major p măsurile impuse nu sunt disproporționate, prin raportare la scopul legitim urmărit.

A invocat la caz pârâtul concluzii similare prin referire la jurisprudența națională Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr.3- 570/2020 din 07.09.2021 și cea a Curții Europene care a notat că „(...) atunci când trebuie să soluționeze un conflict între două drepturi care beneficiază de o protecție egală potrivit legii, urmează a fi apreciată importanța intereselor concurente. În acest aspect, instanța judecătorească subliniază că, organul în competența căruia, potrivit legii, este atribuită numirea conducătorilor instituțiilor publice, în speță, Parlamentul Republicii Moldova nu ar fi în stare să-și realizeze atribuțiile și sarcinile ce-i revin potrivit legii, în cazul în care ar permite menținerea în aceste funcții a persoanelor care nu se bucură de încrederea necesară, interesele publice prevalând, astfel, asupra intereselor private ale reclamantului. Prin urmare, instanța judecătorească conchide că la revocarea înainte de termen a mandatului reclamantului, nu a fost încălcat principiul unui just echilibru între interesele individuale ale reclamantului și cele pe care trebuie să le asigure parlamentul, adică interesele publice și, prin urmare, măsura întreprinsă este necesară într-o societate democratică.”

Mai mult decât atât, efectele Hotărârilor Parlamentului nr.186 și nr. 187 din 18.11.2021 sunt consumate și au produs toate efectele juridice prevăzute de Lege. Corespunzător, prin Hotărârea Parlamentului nr.14 din 01.02.2022 (anexată la dosarul administrativ) a fost desemnat un nou director al Centrului pentru un mandat de 5 ani. Astfel, anularea executării hotărârii Parlamentului nr.187 din 18.11.2021 va afecta drepturile terței persoane, fapt ce nu poate fi admis în asemenea situație.

În final, pârâtul și-a reiterat poziția cu privire la respingerea a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Poziția părților.

În ședința de judecată avocatul reclamantului Petru Balan, a pledat pentru admiterea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept inticate.

Reclamantul Flocea Ruslan, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Claudia Lachi, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

În ședința de judecată reprezentantul terțului Anton Sochircă, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Terțul Pînzari Alexandru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, studiind materialele cauzei civile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Flocea Ruslan către Parlamentul Republicii Moldova, terți Centrul Național Anticorupție și Pînzari Alexandru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea de a emite act administrativ individual favorabil și impunerea la acțiune, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligațiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, fapt confirmat prin cererea prealabilă anexată la materialele dosarului, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie

anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea de a emite act administrativ individual favorabil și impunerea la acțiune.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Instanța atestă că trimiterea la „prevederile Codului administrativ", fără indicarea termenului de contestare și instanța de judecată la care trebuie înaintată calea de atac, nu întrunește exigențele art. 124 din Codul administrativ în sensul informări complete despre exercitarea căii de atac. În consecință, termenul de un an prevăzut de art. 165 alin. (2) și art. 209 alin. (2) din Codul administrativ devine aplicabil.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin Hotărârea privind inițierea controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție din 09.09.2021, în temeiul art. 44[1] alin. (1) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Parlamentul a hotărât:

Art. 1. - Se inițiază controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție de către Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică, numiri și imunități.

Art. 2. - Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică, numiri și imunități vor efectua controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție și vor prezenta Parlamentului, în termen de 30 de zile, raportul cu privire la controlul parlamentar efectuat.

Art. 3. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

Prin Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, s-a recomandat:

- A propune spre aprobare prezentul raport de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021.

- A propune cu cel puțin o treime din numărul deputaților aleși și cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție dl. Ruslan Flocea pe motiv de constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat, a unei activități nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional.

- A solicita Ministerului Justiției inițierea procedurilor necesare în vederea restructurării și reformării Centrului Național Anticorupție, inclusiv a Procuraturii Anticorupție cu limitarea competențelor acestora exclusiv la marea corupție și asigurarea independenței necesară pentru a investiga dosarele de mare corupție.

- Pentru eliminarea obstacolelor care împiedică urmărirea penală efectivă și pedepsirea actelor de corupție, a solicita propuneri de la Guvern, instanțele de judecată, CNA, Procuratură, alte instituții publice, societatea civilă în scopul eliminării carențelor legislative și procedurale, inclusiv cele legate de calitatea personalului implicat în

prevenirea și combaterea corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional.

- A iniția măsuri de ordin legislativ ce ar responsabiliza conducătorii entităților publice și organele de autoadministrare pentru dezvoltarea, menținerea și consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităților publice.

- A solicita Serviciului de Informații și Securitate în temeiul art. 12 al. 1) lit. b) din Legea nr. 3256/2013 să inițieze evaluarea integrității instituționale în privința Centrului Național Anticorupție.

- A solicita Procuraturii Generale să examineze oportunitatea inițierii unui control la Procuratura Anticorupție și activitatea de urmărire penală a CNA pe cauzele de corupție și cele conexe, pe cauzele de investigare a schemelor de corupție, de rezonanță social sporită, inclusiv pe care urmărirea penală se desfășoară perioade îndelungate de timp.

Prin Hotărârea nr. HP186/2021 din 18.11.2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, în temeiul art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 108/2021 privind inițierea controlului parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție, Parlamentul a hotărât:

Art. 1. - Se ia act de Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021.

Art. 2. - Se constată o activitate ineficientă și nesatisfăcătoare a Centrului Național Anticorupție în domeniul prevenirii și combaterii corupției, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional.

Art. 3. - Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 se transmite Ministerului Justiției, Procuraturii Generale și Serviciului de Informații și Securitate pentru a fi luate măsurile necesare.

Art. 4. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

Prin Hotărârea nr. HP187/2021 din 18.11.2021 privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție, în temeiul art. 8 alin. (7) lit. j) și alin. (9) lit. c) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și al Hotărârii Parlamentului nr. 186/2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, Parlamentul a hotărât:

Art. 1. - Domnul Ruslan FLOCEA se revocă din funcția de director al Centrului Național Anticorupție.

Art. 2. - Prezenta hotărâre poate fi contestată în instanța de judecată conform prevederilor Codului administrativ.

Art. 3. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

Prin cererea prealabilă din 17.11.2022, partea reclamantă a solicitat anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 „privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021” și Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova nr.187/2021 din 18.11.2021 „privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție”.

Prin decizia din 02.12.2022, Președintele Parlamentului Republicii Moldova a respins cererea prealabilă ca fiind depusă tardiv.

Conform art. 4 din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie,

(1) În atribuţiile Centrului intră:

a) prevenirea, depistarea, cercetarea şi curmarea contravenţiilor şi infracţiunilor de corupţie şi a celor conexe corupţiei, precum şi a faptelor de comportament corupţional;

d) efectuarea expertizei anticorupţie a proiectelor de acte legislative şi a proiectelor de acte normative ale Guvernului, precum şi a altor iniţiative legislative prezentate în Parlament, în vederea corespunderii lor cu politica statului de prevenire şi combatere a corupţiei.

e) efectuarea evaluării integrităţii instituţionale în condiţiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, monitorizarea implementării planurilor de integritate şi aprecierea progreselor realizate;

f) efectuarea analizei operaţionale şi strategice a actelor de corupţie, a actelor conexe corupţiei şi a faptelor de comportament corupţional, a informaţiei privind studiile analitice ale fenomenului corupţiei;

g) recuperarea bunurilor infracționale.

(2) Atribuţiile Centrului sînt exhaustive şi nu pot fi modificate sau completate decît prin lege.

Conform art. 5 din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie,

În executarea atribuţiilor, Centrul este obligat:

l) să prezinte Parlamentului, în ședință plenară, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului, până la data de 31 martie, un raport anual privind activitatea Centrului. Raportul anual se publică pe pagina web oficială a Centrului cu o lună înainte de a fi prezentat Parlamentului și Guvernului. În caz de necesitate, Parlamentul și Guvernul pot cere prezentarea unor rapoarte suplimentare privind activitatea Centrului.

Conform art. 8 din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie,

(1) Centrul este condus de un director. Directorul Centrului (denumit în continuare director) este numit în funcție de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități, pentru un mandat de 5 ani, fără posibilitatea numirii pentru un alt mandat.

(3) Candidatul la funcţia de director este selectat pe bază de concurs organizat de Comisia juridică, numiri şi imunităţi a Parlamentului, cu atragerea în calitate de observatori a reprezentanţilor societăţii civile sau a reprezentanţilor mediului academic.

(7) Mandatul directorului încetează în caz de:

a) demisie;

b) incompatibilitate;

c) pierdere a cetăţeniei Republicii Moldova;

d) imposibilitate a exercitării mai mult de 4 luni consecutiv a atribuţiilor ce îi revin în legătură cu starea sănătăţii, constatată prin examen medical;

e) atingere a plafonului de vîrstă;

f) pronunţare a unei sentinţe definitive de condamnare;

g) nedepunere a declaraţiei de interese personale şi a declaraţiei cu privire la venituri şi proprietate în modul şi în termenele prevăzute de lege;

h) emitere/adoptare a unui act administrativ sau încheiere a unui act juridic cu încălcarea dispoziţiilor legale privind conflictul de interese, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv;

i) deces;

j) revocare.

(9) Revocarea din funcţie a directorului se dispune de Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin unei treimi din numărul deputaților aleși, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități, în caz de:

c) constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condițiile prezentei legi, a unei activități nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii şi combaterii corupției, a actelor conexe corupției şi a faptelor de comportament corupţional.

(10) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul este asistat de 2 adjuncți, numiți în funcţie de Parlament, la propunerea directorului, pe perioada mandatului directorului. Pentru a fi numit în funcţie, candidatul trebuie să întrunească criteriile prevăzute la alin. (4). Activitatea directorului adjunct încetează în condițiile alin. (7), (8) şi (9). Revocarea din funcţie a directorului adjunct se dispune de Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, din inițiativa directorului, iar în cazul circumstanțelor prevăzute la alin. (9), la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități.

Conform art. 44[1] din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie,

1) Controlul parlamentar asupra activităţii Centrului este exercitat de către Comisia securitate naţională, apărare şi ordine publică şi Comisia juridică, numiri şi imunităţi.

(2) Centrul prezintă anual, pînă la data de 31 martie, raportul privind desfăşurarea activităţii sale. La solicitarea deputaţilor, directorul poate fi audiat pe marginea raportului de activitate al Centrului în şedinţă plenară a Parlamentului.

(3) Deputaţii pot solicita audierea directorului în şedinţă plenară a Parlamentului, la şedinţele comisiilor permanente, ale comisiilor speciale sau ale comisiilor de anchetă pe marginea chestiunilor ce ţin de activitatea Centrului, altele decît cele menţionate la alin. (2). Directorul este în drept să refuze participarea sa la şedinţele respective dacă oferirea informaţiilor solicitate lezează interesul urmăririi penale, principiile legalităţii, prezumţiei nevinovăţiei, protecţiei datelor cu caracter personal şi confidenţialitatea urmăririi penale.

Conform art. 92 din Legea nr. 797 din 02.04.1996 pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului,

(1) Hotărîrile cu privire la alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcţie a persoanelor oficiale de stat care, potrivit Constituţiei şi altor legi, se fac de către Parlament, se adoptă în condiţiile art.74 alin.(2) din Constituţie. În acelaşi mod se adoptă şi hotărîrile Parlamentului cu privire la destituirea (revocarea) persoanelor oficiale vizate, cu excepţiile stabilite de legislaţie.

(2) Chestiunea cu privire la alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcţie a persoanelor oficiale de stat se supun dezbaterii Parlamentului după prezentarea raportului Comisiei juridice, pentru numiri şi imunităţi.

(3) În procesul întocmirii raportului comisia va examina candidaturile pentru alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcţie a persoanelor oficiale de stat, avînd dreptul de a chema spre audiere persoanele în cauză.

Conform art. 23 din Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică,

(1) Demnitarul îşi exercită mandatul cu bună-credinţă. În cazul încălcării acestei prevederi, demnitarul poartă răspundere personală.

(2) Încălcările comise în exerciţiul mandatului atrag răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală în condiţiile legii.

(3) Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcţie de demnitate publică a obligaţiilor, prerogativelor şi competenţelor sale, indiferent de prezenţa culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcţie. Temeiul şi cauzele revocării sau eliberării din funcţie din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

(4) Demnitarul are dreptul să atace în instanţa judecătorească actul administrativ de eliberare din funcţie doar în cazul cînd legea statuează acest drept.

Potrivit art. 60 din Constituția Republicii Moldova,

(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova şi unica autoritate legislativă a statului.

Potrivit art. 66 din Constituția Republicii Moldova,

Parlamentul are următoarele atribuţii de bază:

a) adoptă legi, hotărâri şi moţiuni;

j) alege şi numeşte persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege.

În speță, în prezenta cauză obiectul îl constituie anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18 noiembrie 2021 privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 187/2021 din 18 noiembrie 2021 privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție, anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă din 02 decembrie 2022, încasarea prejudiciului sub forma soldei pentru absența forțată de la muncă pentru perioada de la 18 noiembrie 2021 până la 31 iulie 2024, impunerea Centrului Național Anticorupție să includă perioada în vechimea în muncă a reclamantului pentru calcularea și stabilirea pensiei și încasarea prejudiciului moral.

Cu titlu preliminar, instanța remarcă că Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, a fost modificată prin Legea nr. 98 din 13.08.2021, care la art. 8 a stabilit că „Centrul este condus de un director. Directorul Centrului (denumit în continuare director) este numit în funcție de Parlament cu votul majorității deputaților aleși, la propunerea a cel puțin 20 de deputați, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri și imunități, pentru un mandat de 5 ani, fără posibilitatea numirii pentru un alt mandat.”

Totodată, art. 8 alin. (7) lit. j) și alin. (9) lit. c) din aceeași lege, prevede că mandatul directorului încetează în caz de revocare, revocarea poate fi dispusă în cazul constatării în rezultatul controlului parlamentar a activități nesatisfăcătoare, a actelor conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional.

Mai mult, art. 44[1] din aceeași lege reglementează controlul parlamentar asupra activității Centrului.

Instanța de judecată mai reține că directorul Centrului Național Anticorupție are calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică, potrivit Legii nr. 1104 din 06.06.2002 și Legii nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

La fel, instanța remarcă că, potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16.07.2010, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcţie de demnitate publică a obligaţiilor, prerogativelor şi competenţelor sale, indiferent de prezenţa culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcţie. Temeiul şi cauzele revocării sau eliberării din funcţie din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

Prin Hotărârea nr. 108/2021 din 09.09.2021, Parlamentul a inițiat controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție, în temeiul art. 44[1] alin. (1) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002, a fost pus în sarcina Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică și Comisiei juridică, numiri și imunități să efectueze controlul și să prezinte raportul în termen de 30 de zile.

Prin Hotărârea nr. 186/2021 din 18.11.2021, Parlamentul a luat act de Raportul de evaluare a activității Centrului pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021 și a constatat o activitate ineficientă și nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii și combaterii corupției.

Prin Hotărârea nr. 187/2021 din 18.11.2021, în temeiul art. 8 alin. (7) lit. j) și alin. (9) lit. c) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 și al Hotărârii nr. 186/2021 din 18.11.2021, Parlamentul a dispus revocarea reclamantului Flocea Ruslan din funcția de director al Centrului Național Anticorupție.

Instanța reține că actele administrative contestate au fost emise de Parlamentul Republicii Moldova, autoritate publică care dispune de competență să numească și să revoce directorul Centrului Național Anticorupție.

Totodată, revocarea reclamantului s-a realizat prin hotărâre adoptată în plenul Parlamentului, cu respectarea cvorumului stabilit de art. 74 alin. (2) din Constituție, cu votul majorității deputaților prezenți.

La fel, instanța remarcă că procedura a fost precedată de inițierea controlului parlamentar, de schimbul de corespondență cu Centrul Național Anticorupție, de audierile din 05.11.2021 și 15.11.2021, de elaborarea Raportului de evaluare și de convocarea reclamantului la ședința plenară din 18.11.2021.

Cu privire la critica părții reclamante privind lipsa de motivare a actelor administrative contestate, instanța remarcă că reclamantul a invocat că Hotărârea Parlamentului nr. 186/2021 din 18.11.2021 și Hotărârea Parlamentului nr. 187/2021 din

18.11.2021 sunt acte administrative individuale defavorabile care nu sunt nemotivate, contrar art. 118 alin. (1), (2) și (3) din Codul administrativ.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

În context, Hotărârea nr. 187/2021 din 18.11.2021 face trimitere la art. 8 alin. (7) lit. j) și alin. (9) lit. c) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 care constituie temeiul de drept și la Hotărârea Parlamentului nr. 186/2021 din 18.11.2021 care constituie fundamentul factologic al revocării. Hotărârea nr. 186/2021 din 18.11.2021 face trimitere la Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, care cuprinde pe larg constatările, analizele și concluziile comisiilor parlamentare ce au fundamentat decizia de revocare.

Instanța subliniază că nu poate fi confundat standardul de motivare care este aplicabil hotărârilor parlamentare cu cel aplicabil actelor administrative emise de autoritățile publice, dat fiind specificul activității legislative și natura colegială a Parlamentului. Iar motivarea se regăsește în Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, în avizul Comisiei juridice, numiri și imunități privind proiectul de hotărâre de revocare. Prin urmare, argumentul privind lipsa de motivare urmează a fi respins.

Cu privire la critica părții reclamante privind încălcarea dreptului de a fi audiat, instanța atestă că reclamantul a participat la audierile organizate de Comisia securitate națională, apărare și ordine publică și Comisia juridică, numiri și imunități din 05.11.2021 și 15.11.2021, a prezentat informații și a răspuns la întrebările membrilor comisiilor privind activitatea Centrului Național Anticorupție în perioada evaluată.

Instanța reține că, reclamantului în cadrul audierilor i s-a acordat posibilitatea de a se expune cu privire la circumstanțele abordate de comisii, fapt probat prin invitațiile de participare la audieri și procesele - verbale de desfășurare a ședințelor anexate la materialele cauzei. De asemenea, reclamantul a formulat scrisoarea nr. 17/7694 din 18.11.2021 prin care s-a expus asupra raportului de evaluare, fapt care demonstrează că i-a fost prezentat conținutul raportului înainte de ședința plenară din 18.11.2021.

Cu privire la neprezentarea reclamantului la ședința plenară din 18.11.2021, instanța reține că reclamantul a fost invitat la ședință pentru a prezenta informații și a răspunde la întrebări pe marginea raportului. Reclamantul a indicat că a fost invitat la ședință, iar absența sa datorat propriei decizii, care nu poate fi imputată autorității pârâte și nu poate constitui temei de anulare a actelor administrative contestate.

Cu privire la critica privind cercetarea insuficientă din oficiu a stării de fapt, instanța reține că art. 22 alin. (1) din Codul administrativ consacră principiul cercetării din oficiu și art. 85 alin. (3) din același cod obligă autoritatea publică să stabilească aspectele de fapt a cazului fără a se limita la expunerile participanților, normele legale

enunțate trebuie interpretate în contextul specific al procedurii parlamentare de control al activității Centrului Național Anticorupție. Or, controlul parlamentar este o procedură de verificare a activității instituționale și are la bază documente, rapoarte, statistici și informații prezentate de autoritatea publică. În speță, controlul parlamentar s-a desfășurat pe parcursul mai multor săptămâni, au fost solicitate informații de la Centrul Național Anticorupție, a fost audiat directorul Centrului, s-au analizat rapoartele de activitate și datele statistice, ulterior fiind întocmit Raport de evaluare și adoptate hotărârile contestate. Subsecvent, instanța nu poate reține că procedura a fost formală, or actele anexate la materialele cauzei atestă o procedură administrativă de colectare și analiză a documentelor prezentate.

Cu privire la aplicarea retroactivă a Legii nr. Legea nr. 98 din 13.08.2021, instanța remarcă că Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție a cuprins perioada ianuarie 2016 - septembrie 2021, perioadă care include atât ani în care reclamantul nu deținea funcția de director și perioada mandatului reclamantului, care a a fost numit în calitate de director la 31.07.2019.

Instanța atestă că introducerea în raport a constatărilor privind perioada anterioară mandatului reclamantului în calitate de director constituie o evaluare a activității instituționale a Centrului Național Anticorupție în ansamblul. Iar, revocarea nu se întemeiază pe fapte imputate pentru perioada 2016-2019, dar pe constatarea activității nesatisfăcătoare a instituției, constatare cuprinde și perioada în care reclamantul deținea funcția de director 2019-2021.

Cu privire la aplicarea retroactivă a Legea nr. 98 din 13.08.2021, instanța subliniază că norma legală nu produce efecte retroactive prin faptul că sunt evaluate activități anterioare în cadrul procedurii de control inițiate după intrarea în vigoare a legii. Principiul neretroactivității, consacrat de art. 73 alin. (4) din Legea nr. 100 din 22.12.2017, reglementează producerea efectelor juridice asupra raporturilor juridice definitiv consumate anterior intrării în vigoare a legii noi, nu situația în care o lege nouă instituie o procedură de evaluare care implică analiza activității anterioare.

Controlul parlamentar inițiat prin Hotărârea nr. 108/2021 din 09.09.2021 a avut loc după intrarea în vigoare a Legii nr. 98 din 13.08.2021, revocarea a fost dispusă după intrarea în vigoare a legii, iar reclamantul deținea mandatul de director la data adoptării noilor dispoziții legale.

Prin urmare, nu suntem în prezența unui efect retroactiv al legii, dar a aplicării imediate a legii noi la o situație juridică în curs.

Cu privire la limitele controlului judecătoresc al actelor administrative contestate.

Potrivit art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Instanța remarcă că Parlamentul Republicii Moldova în exercitarea atribuțiilor sale dispune de dreptul de a alege și de a revoca directorul Centrului Național Anticorupție,

Parlamentul dispune de o marjă de apreciere discreționară în evaluarea activității instituționale și în formularea judecăților de valoare privind calitatea prestațiilor persoanelor cu funcții de demnitate publică pe care le numește. Totodată, marja discreționară derivă din natura mandatelor atribuite prin hotărârea Parlamentului, care implică o relație de încredere între puterea legislativă și conducătorul instituției publice, în speță Centrul Național Anticorupție.

Potrivit articolului 8 alin. (9) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002, revocarea necesita votul majorității deputaților aleși, adică cel puțin 51 de voturi. Din procesul-verbal al ședinței Parlamentului rezultă că Hotărârea nr. 187/2021 din 18.11.2026 a fost adoptată cu 55 voturi. Prin urmare, cerința majorității deputaților aleși a fost respectată.

Instanța de contencios administrativ nu are competența de a reevalua concluziile Parlamentului privind calitatea activității Centrului Național Anticorupției în perioada evaluată, de a aprecia dacă activitatea instituției a fost sau nu satisfăcătoare în domeniul prevenirii și combaterii corupției sau de a substitui judecata fiecărui deputat participant la votul de revocare cu propria sa apreciere.

Instanța reiterează că viziunile și aprecierile fiecărui deputat, în baza cărora a votat pentru sau împotriva revocării reclamantului, sunt fapte subiective ce intră în sfera mandatului de deputat, care se circumscrie raportului prezentat și de încredere cetățeniilor care i-au ales. Iar, expunerea instanței de judecată asupra temeiniciei concluziilor Parlamentului privind activitatea Centrului Național Anticorupție ar semnifica o imixtiune a puterii judecătorești în exercițiul funcției de control parlamentar.

Instanța se limitează, la verificarea aspectelor de formă și procedură la adoptarea actelor contestate, respectiv dacă revocarea a fost dispusă de autoritatea competentă, cu respectarea cvorumului, cu parcurgerea etapelor procedurale prevăzute de lege și cu indicarea temeiului legal al revocării, circumstanțe care au fost analizate de către instanța de judecată.

Cu privire la critica privind caracterul viciat al procedurii de control parlamentar în absența metodologiei, instanța remarcă că art. 44[1] din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 atribuie Parlamentului competența de a efectua controlul parlamentar asupra activității Centrului Național Anticorupție, fără a impune o metodologie prestabilită. Iar, absența metodologiei nu conduce la concluzia că controlul parlamentar este ilegal, în condițiile în care evaluarea se întemeiază pe datele și informațiile prezentate de instituția evaluată, pe statisticile privind activitatea și aprecierea comisiilor.

Cu referire la criticile părții reclamante potrivit căreia Legea nr. 98 din 13.08.2021 a fost adoptată în scopul creării mecanismului destinat revocării sale din funcție, instanța reține că aprecierea oportunității adoptării sau modificării legilor ține de marja de apreciere a Parlamentului și excedează limitele controlului de legalitate exercitat în prezenta cauză. Mai mult, controlul constituționalității legii constituie o problemă de constituționalitate, a cărei soluționare aparține Curții Constituționale. În context, ținând cont de faptul că norma legală nu a fost declarată neconstituțională, instanța nu o poate anula actele contestate în baza argumentelor reclamantului privind caracterul politic al Legii nr. 98 din 13.08.2021.

Subsecvent, instanța de judecată constată că actele administrative contestate Hotărârea Parlamentului nr. 186/2021 din 18.11.2021 și Hotărârea Parlamentului nr. 187/2021 din 18.11.2021 au fost adoptate de autoritatea publică competentă, cu respectarea cvorumului, cu parcurgerea etapelor procedurale prevăzute de lege, cu acordarea posibilității reclamantului de a fi audiat și de a-și prezenta poziția, cu indicarea temeiului de drept și factologic al revocării, fără a se constata depășirea limitelor dreptului discreționar al Parlamentului și fără a se identifica vicii de nulitate în sensul art. 141 din Codul administrativ.

Instanța nu a identificat încălcări de formă sau procedură care să fie de natură să afecteze actele contestate sau votul exprimat în plenul Parlamentului, în conformitate cu raționamentul Curții Constituționale exprimat în Decizia nr. 40 din 08.07.2016, potrivit căruia chiar și eventuale neregularități procedurale minore nu sunt în măsură să afecteze votul exprimat în plenul Parlamentului atunci când revocarea este dispusă de autoritatea competentă, cu respectarea numărului necesar de voturi.

Subsecvent, pretențiile accesorii privind restabilirea în funcție, încasarea soldei pentru absența forțată de la muncă, includerea perioadei în stagiul pentru calcularea pensiei și acordarea prejudiciului moral, urmează a fi respinse, întrucât instanța a constatat că nu există temei de anulare a actelor administrative contestate, iar pretențiile accesorii sunt lipsite de temei și urmează a fi respinse.

Cu privire la anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă din 02.12.2022, instanța reține că decizie nu reprezintă un act administrativ individual, susceptibil de anulare separată, dar decizie care tranșează admisibilitatea cererii prealabile, iar anularea sa separată nu ar produce niciun efect pentru reclamant deoarece actele administrative contestate sunt legale și nu sunt susceptibile de anulare. Prin urmare cererea privind anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă urmează a fi respinsă.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actului contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului administrativ contestat, acesta fiind emis de către un organ colegial competent, cu respectarea cvorumului necesar și cu respectarea normelor legale aplicabile speței și a limitelor dreptului discreționar al autorității publice pârâte.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant întru anularea acestuia, în coraport cu contra-argumentele invocate de către autoritatea publică pârâtă întru justificarea legalității actului emis, instanța de judecată conchide că, Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 187/2021 din 18.11.2021 sunt acte administrative adoptate cu respectarea cadrului legal aplicabil. Instanța nu a constatat existența temeiurilor de nulitate a actelor administrative contestate în sensul art. 141 din Codul

administrativ și temeiuri de anulare de natură să permită instanței de judecată să descalifice votul exprimat în plenul Parlamentului.

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Flocea Ruslan către Parlamentul Republicii Moldova, terți Centrul Național Anticorupție și Pînzari Alexandru cu privire la anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 186/2021 din 18.11.2021 „privind Raportul de evaluare a activității Centrului Național Anticorupție pentru perioada ianuarie 2016 – septembrie 2021" ca fiind act administrativ ilegal; anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 187/2021 din 18.11.2021 „privind revocarea din funcție a directorului Centrului Național Anticorupție" ca fiind act administrativ ilegal; anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă emisă prin scrisoarea vicepreședintelui Parlamentului DPA nr. F-4850 din 02.12.22 ca act administrativ ilegal și emis cu încălcarea competenței; restabilirea reclamantului în funcția de director al Centrului Național Anticorupție din data de 18.11.2021; încasarea prejudiciului sub forma soldei pentru absența forțată de la muncă pentru perioada de la 18.11.2021 până la data de 05.12.2022 care să includă: salariul funcției, salariul pentru gradul special, sporul procentual pentru vechime în serviciu, precum și alte recompense, plăți, sporuri și suplimente care i se cuveneau reclamantului conform funcției de director; a impune Centrul Național Anticorupție să includă perioada de la 18.11.2021 până la data de 31.07.2024 în vechimea în muncă a reclamantului pentru calcularea și stabilirea pensiei conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23.06.1993 nr. 1544 din 23.06.1993; a impune Centrul Național Anticorupție să elibereze reclamantului certificatul cu privire la drepturile salariale (certificatul de soldă) care să includă plățile salariale efectiv achitate reclamantului în ultimele 12 luni și încasarea de la Parlament în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în sumă de 10 salarii medii lunare - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător Victor Sîrbu